

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 35

Presidència de la Sra. Amanda Fernández i Rubí

Sessió celebrada dia 20 de novembre de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença del vicepresident i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, Sr. Antoni Costa i Costa, per retre comptes de l'anunciada llei òmnibus, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant l'escrit RGE núm. 6516/24. 472

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Bon dia, presidenta, Omar Lamin substitueix Iago Negueruela.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu a la compareixença..., perdó?

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Bon dia, Cristina Gómez substitueix Llorenç Córdoba.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gómez.

Compareixença del vicepresident i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, Sr. Antoni Costa i Costa, per retre comptes de l'anunciada llei òmnibus, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant l'escrit RGE núm. 6516/24.

Idò, ara sí passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu a la compareixença del vicepresident i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista mitjançant l'escrit RGE núm. 6516/24, per retre comptes de l'anunciada llei òmnibus.

Assisteix el Sr. Antoni Costa i Costa, vicepresident i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, acompanyat del Sr. Alejandro Sanz i Benejam, cap de gabinet; del Sr. Roberto Díez i Yagüe, cap de premsa; de la Sra. Catalina Mir i Ferrer, secretària general; del Sr. Xisco Cànoves i Vallés, director general de Simplificació Administrativa, i de la Sra. Bàrbara Barceló i Ordinas, directora general de Fons Europeus.

Té la paraula el Sr. Conseller per tal de fer l'exposició oral, sense límit de temps.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, presidenta, molt bon dia, diputades, diputats. Comparesc avui per retre comptes del Projecte de llei de simplificació i racionalització administrativa de les administracions públiques de les Illes balears, que dimana del decret llei que es va convalidar en aquesta cambra el passat dia 11 de juny. Un projecte de llei òmnibus complex, però que encara es troba en tramitació parlamentària, per tant, em centraré essencialment en els principals trets del text que es va convalidar al Parlament. Quan sigui l'ocasió, es defensarà el text que arribi al plenari, però, com saben, hi ha algunes qüestions obertes que els grups parlamentaris negocien i no

pertany a l'executiu retre compte de les diferents esmenes que s'incorporen o no al text definitiu.

Només vull repetir que tant jo, com a conseller responsable del Decret de simplificació administrativa, i la presidenta Marga Prohens, estam d'acord amb aquest espai de reflexió que s'ha obert en la qüestió dels habitatges construïts a zones inundables ateses les conseqüències del fenomen meteorològic succeït, principalment, a la Comunitat Valenciana, però que també ha afectat Castella-La Manxa i Andalusia.

Ara sí pas a detallar els trets essencials del text que va convalidar el Parlament el passat dia 11 de juny, com he comentat.

Com ja he dit, som davant d'un decret extens, complex, però molt -almenys així ho interpretem nosaltres- molt, molt necessari. Un compromís del nostre programa de govern que la ciutadania va exigir de forma clara i contundent a les urnes. I vull recordar que la simplificació administrativa i la legalització d'habitatges en sòl rústic formava part del programa de govern del Partit Popular. I he dit que era molt necessari, perquè el Govern de Francina Armengol va implantar un model clar: burocràcia i més burocràcia, durant vuit anys es va crear una teranyina legislativa, que jo quasi qualificaria d'insuportable, per als ciutadans i per a les empreses i per a la mateixa administració, i durant vuit anys es va inundar la vida de la ciutadania amb tràmits i procediments que encara no hem aconseguit, diríem, superar.

Però, gràcies al decret de simplificació administrativa, s'ha posat negre sobre blanc que aquest govern ha pres el camí contrari al que s'havia dut durant els darrers vuit anys. La nostra obsessió és i serà millorar la relació entre l'administració i els ciutadans: que no es vegi l'administració com un problema que retarda anys i anys la voluntat i els projectes de vida dels ciutadans i les empreses. Això, amb aquest govern, s'ha acabat. Allà on l'esquerra burocratitzava, aquest govern vol simplificar; allà on l'esquerra eternitzava la tramitació d'expedients i procediments, aquest govern accelera la tramitació. I no dic que s'hagi de dir sí a tot, evidentment, dic que s'ha de donar un sí o un no en un temps raonable.

I com va dir la presidenta Marga Prohens en el debat de política general, aquest decret de simplificació administrativa, que ara finalitza la seva tramitació com a projecte de llei, no serà el primer, bé, sí, serà el primer, però no serà el darrer, el nostre compromís és fer-ne un cada any, i així serà, no serà un decret llei, però sí que serà un projecte de llei de simplificació administrativa que tramitem cada any de legislatura. Perquè el model d'aquest govern no és una administració amb més de 6.000 tràmits en execució; tampoc no és el de tenir 13.000 expedients de subvencions al Departament d'Energia del Govern, o 4.000 expedients a Recursos Hídrics, o 2.000 expedients a Costes sense tramitar. I tampoc no és el de tenir expedients pendents de rebre una resposta durant quatre anys. No, el model d'aquest govern és exactament el contrari i hem d'accelerar significativament la resolució de bona part de tots aquests expedients, molt especialment en el cas d'Energia, amb el Pla "Acceleram" que es troba actualment en marxa.

La ciutadania i les empreses mereixen rebre una resposta en el menor temps possible perquè guanyar eficiència i eliminar burocràcia és una de les eines més potents per atreure inversions a les Illes Balears i, al mateix temps, per millorar la productivitat del nostre model econòmic i aconseguir la transformació econòmica que necessitam.

Mirin, vostès han volgut instal·lar el mantra que no hem consensuat aquest decret, el decret llei inicial, amb ningú. Potser obliden que, gràcies a la comissió que vàrem crear el passat dia 12 de gener, en l'elaboració del decret hi han participat totes les conselleries del Govern de les Illes Balears, hi han participat els quatre consells insulars, hi han participat els ajuntaments a través de la FELIB, per tant, el decret neix amb un consens institucional. Però sabíem i érem conscients que els tècnics, els col·legis professionals i la societat civil, en general, també n'havia de ser participi, per això, paral·lelament a la comissió, ens vàrem reunir amb multitud d'entitats i associacions per escoltar propostes i comentaris de millora.

I a partir d'aquestes dues vies vàrem arribar el text que va aprovar el Consell de Govern el passat dia 24 de maig, amb la modificació d'una cinquantena de lleis, 170 modificacions als articulats, eliminació de tràmits que creaven duplicitats i mesures que afecten totes les conselleries i totes les administracions públiques.

En definitiva, un decret òmnibus que comporta una necessària reducció significativa de la burocràcia, sempre des del triple vessant de simplificació normativa, simplificació de tràmits i digitalització de l'administració pública.

I entrant al contingut del decret, hem actuat sobre els dos grans colls de botella i embussos burocràtics de l'administració: d'una banda, hem suprimit la Comissió Balear de Medi Ambient únicament per despolititzar i prioritzar el caràcter tècnic i garantista de l'avaluació ambiental, sense modificar la pròpia normativa ambiental. Les Illes Balears s'assimilen així a la resta de comunitats autònomes que no tenen aquests tipus d'òrgans col·legiats. I, com he dit abans, aquesta decisió només s'ha pres per la necessitat de rebre una resposta en temps raonable i que no es quedi en un calaix durant anys.

D'altra banda, també hem actuat a la Direcció General de Recursos Hídrics en agilitar centenars d'expedients i permetre que siguin els mateixos ajuntaments els que autoritzin certs tipus d'obres o concessions a través de la declaració responsable. Acabam amb una situació absolutament insostenible tant per als ciutadans com per a les empreses i administracions públiques, en aquest cas les locals. I en matèria de costes, permetem que siguin els ajuntaments els que autoritzin o no les actuacions i activitats a zones marítimoterrestres.

En Transició Energètica hem aprovat mesures importantíssimes i exigides pel sector: s'habilita el concepte d'interès autonòmic estratègic per als projectes d'utilitat pública, amb l'objectiu d'agilitar tots els processos administratius dels projectes energètics que siguin prioritaris, com ara els sistemes d'emmagatzemament o punts de recàrrega de vehicles elèctrics. També hem augmentat el llistat de les

instal·lacions d'autoconsum que queden exemptes de l'autorització administrativa prèvia, passant de 100 quilovats a 500 quilovats, i assimilant-ho a la legislació estatal.

I per dotar de més transparència i agilitat la tramitació de subvencions, es consolida l'obligatorietat de la gestió i comunicació electrònica dels tràmits relacionats amb la Direcció General d'Energia i Canvi Climàtic.

Demostrem que aquest govern és molt conscient de la necessitat d'avançar en la transició energètica i hi actuem, per molt que alguns partits vulguin fer creure, erròniament, el contrari.

Com també som molt conscients de la importància de potenciar el nostre sector primari. Els nostres pagesos, ramaders i pescadors no han de ser administratius, no han de passar més temps amb la paperassa i la burocràcia que al camp o a la mar. Per això, amb aquest decret, simplifiquem enormement la tramitació administrativa per facilitar el desenvolupament de l'activitat agrària, ramadera i forestal i pesquera.

En termes educatius, vull recordar que en aquest primer decret de simplificació i racionalització hem inclòs les exempcions al pagament de la matrícula universitària per a aquells estudiants amb bons resultats acadèmics, però també per a aquells estudiants amb dificultats econòmiques. Cap estudiant no ha de deixar d'estudiar per la seva situació econòmica, per això hem de premiar també l'esforç, retenir el talent i facilitar iniciar els projectes de vida en llibertat.

També hem demostrat que les infraestructures educatives són una absoluta prioritat. Vull recordar que el conseller Vera ha hagut de fer moltes actuacions a diversos centres educatius per mor de l'estat en què l'esquerra els va deixar.

Però no podem obviar l'important pes que té l'educació concertada al nostre sistema educatiu, necessitam una educació pública de qualitat, però també una educació concertada de qualitat, amb unes infraestructures adaptades a les seves necessitats. En el decret facilitam això en permetre declarar certs tipus d'obres com d'interès autonòmic per facilitar la seva tramitació, sempre que siguin d'interès públic.

També afavorim l'augment de places 0-3 en què ja arribam a 12.000 famílies, com hem dit en multitud d'ocasions.

Reconeixem el dret al transport públic gratuït en el batxillerat dels centres escolars públics, que ja està en el pressupost, en aquest cas del 2024, i també del 2025.

I posam en marxa una mesura que ha de millorar substancialment la vida de molts mestres i docents, en general, la creació dels complements de difícil i molt difícil cobertura a Menorca, a Eivissa i a Formentera. La creació d'aquests complements econòmics no es limita només a l'àmbit educatiu, també s'han creat els complements de places de difícil cobertura per a la Fundació d'Atenció i Suport a la Dependència i la Promoció de l'Autonomia Personal per als llocs de feina estructurals i conjunturals que desenvolupin les seves funcions a Eivissa, per tant, en aquest cas a les

residències que gestiona la Fundació Eivissa, perquè és necessari garantir una atenció de qualitat a les residències, i més a Eivissa, on és més difícil la fidelització de professionals i la cobertura de vacants.

Aquesta fidelització també és el que cercam amb la modificació de la Llei de coordinació de policies locals de les Illes Balears, ateses les queixes dels ajuntaments per manca de professionals i, per tant, per la necessitat d'actuar en pro de la seguretat ciutadana.

I en matèria d'Afers Socials hem inclòs dues mesures que aquest govern considera molt importants i beneficioses per a la ciutadania d'aquestes illes: d'una banda, hem posat les bases per crear la Història Social Única, que integrarà la informació de la persona usuària dels serveis socials i també del Servei de Salut de les Illes Balears per facilitar la comunicació entre administracions, especialment amb la Conselleria de Salut, el creuament de dades i l'agilitat de tràmits i de burocràcia. Per tant, eliminam traves burocràtiques innecessàries per poder accedir més ràpidament i eficientment a les prestacions. Garantim així una atenció integral i efectiva, a més d'avançar en la necessària transformació digital.

En segon lloc, sabem que avui en dia la salut mental ha d'ocupar un lloc prioritari a les administracions, ho hem demostrat amb la creació d'una direcció general de Salut Mental pionera en el conjunt d'Espanya, en destinar més i més recursos a aquest àmbit amb aquest decret i permetre que les persones diagnosticades amb malaltia de salut mental greu no hagin d'acreditar el certificat de discapacitat per accedir a determinades ajudes i a serveis i prestacions públiques. Això suposa un augment significatiu de la seva qualitat de vida, perquè esperar el certificat en alguns casos era una qüestió de vital importància.

En matèria de Mobilitat m'agradaria destacar dues de les mesures: d'una banda, i fruit d'aquest consens i cooperació institucional que ha marcat la Comissió de simplificació, el decret permet que els consells insulars puguin externalitzar la inspecció tècnica de vehicles davant les evidents llistes d'espera que existeixen. Això no és més que adaptar el que marca la legislació estatal a la normativa autonòmica. I, d'altra banda, també permetem que els ajuntaments puguin habilitar aparcaments dissuasius en sòl rústic o, en qualsevol altre tipus de sòl, tant públic com privat, per alleugerir la congestió de vehicles a certes zones de les Illes Balears. Aquesta és una mesura absolutament provisional, amb un màxim de vuit mesos per any natural i, per molt que alguns partits ho vulguin fer creure o ens ho vulguin fer creure, no suposarà en absolut una alteració de l'ús original del sòl. De fet, ens alegrem que alguns batles i batlesses -de diferents colors polítics- ja hagin implantat la mesura a dia d'avui o la tinguin pensada implantar.

I, finalment, en matèria d'Habitatge, com hem defensat moltes vegades, els ajuntaments també pateixen els embussos burocràtics amb les llicències urbanístiques. Per això hem legislat la creació de les entitats col·laboradores urbanístiques, perquè els ajuntaments, de forma totalment voluntària, puguin implantar-ho en els seus municipis. És una forma d'agilitar la tramitació de llicències urbanístiques, complementària amb la

tramitació municipal ordinària, a partir d'empreses totalment homologades. Hem pres aquesta decisió per la demanda dels ajuntaments, però també pels bons resultats que ha obtingut aquesta iniciativa a comunitats autònomes com la de Madrid o la Comunitat Valenciana. Vull recordar també que el president de la Generalitat de Catalunya, el Sr. Salvador Illa, va anunciar fa unes setmanes que també ho implantaria a Catalunya.

En aquesta tasca que hem fet d'analitzar tràmits, tràmit per tràmit, procediment per procediment, vàrem detectar una evident duplicitat. És per aquest motiu que hem eliminat el requisit insular de la cèdula d'habitabilitat de primera ocupació, en deixar com a base la llicència municipal de primera ocupació, que també es podrà tramitar amb les entitats de col·laboració o col·laboradores urbanístiques.

I, d'altra banda, un dels punts que ha suscitat més debat en aquest parlament i als mitjans de comunicació, és la legalització d'edificacions fora ordenació, aquelles on la sanció per la infracció ha prescrit i on el dret de l'administració a restituir la legalitat urbanística ja no existeix. En primer lloc, vull recordar que és una mesura que formava part del nostre programa de govern, ho he dit al principi i ho torn reïterar, un programa que va rebre l'aval de més de 160.000 ciutadans a les Illes Balears a les eleccions del passat dia 28 de maig de 2023.

El nostre posicionament és el següent: aquests habitatges ja existeixen, hi viuen famílies de les Illes Balears que no pot ser que no tinguin una alternativa d'habitatge. Per tant, els hem de donar una solució, o així ho pensa el Govern de les Illes Balears. Mentre la solució de l'esquerra és veure com la casa se'ls cau a sobre, ja que no volen permetre realitzar cap tipus d'acció, ni cap tipus d'obra, la nostra proposta és legalitzar-ho, però amb unes certes contrapartides.

Abans de deixar que passi el temps sense donar una solució, incentivem que es millori el que ja existeix i que no es pot restituir urbanísticament. La legalització, així com s'exposa al text que va convalidar el Parlament de les Illes Balears, requerirà un projecte tècnic, pagar totes les taxes o impostos derivats d'una llicència urbanística o pagar una sanció, un import en forma de sanció a l'ajuntament, que s'haurà d'utilitzar per a diferents finalitats, com l'adquisició de sòl públic o recuperar i protegir espais i recursos naturals. La legalització comportarà obligatòriament millores en matèria energètica o hídrica.

I aquest govern ha vist com hi ha hagut ajuntaments, essencialment l'Ajuntament de Pollença, governat pel Partit Socialista, que ha exigit el manteniment de les places turístiques en aquells habitatges que es legalitzin i que ja tinguessin aquestes places per poder llogar. I he de ser sincer, jo, com a conseller, crec que l'esmena presentada per l'Ajuntament de Pollença és raonable.

I finalment, dues mesures transversals: d'una banda, l'elaboració d'una guia de simplificació que estarà a disposició de tot el Govern i de totes les administracions públiques de les Illes Balears, perquè mai més no s'agafi el camí de la burocràcia i s'agafi exclusivament el camí de la simplificació.

I, d'altra banda, posam les bases del Pla de digitalització a curt, mitjà i a llarg termini, perquè les administracions ens hem d'adaptar als nous temps i no quedar anquilosades en la paperassa.

Els puc confirmar que, aquestes dues mesures, les presentarem en qüestió de poc temps, però són mesures essencials per seguir amb el procés de simplificació administrativa a la comunitat autònoma i al conjunt d'administracions públiques de les Illes Balears.

Dit això, reiter que entenc que avui aquesta compareixença pot suscitar altres debats, però és un projecte de llei que es troba en tràmit parlamentari i no correspon a l'executiu -com he dit al principi- entrar en certes valoracions de les negociacions que facin els grups parlamentaris.

Ara sí, qued a la seva disposició per a qualsevol dubte o aclariment.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions, per la qual cosa es demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar.

Per tal de formular preguntes o observacions, tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris. El Sr. Conseller pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades, o bé contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Contestaré globalment, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, conseller. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Costa, benvingut a aquesta comissió. Compareix vostè davant aquesta comissió per retre comptes d'una llei que ja hauria d'estar aprovada, segons les seves pròpies previsions, i que, davant de les seves incongruències, inconsistències i algunes falsedats, com hem sentit avui aquí, es manté encara en tramitació, suspesa, incapaç de resoldre una posició que els ha deixat en evidència.

Però, anem per parts, perquè no és cert que la llei de mesures urgents de simplificació i racionalització administratives de les administracions públiques tenguí per finalitat simplificar i racionalitzar tràmits administratius. Tot el discurs que ha justificat l'aprovació del decret llei i de la

posterior tramitació com a projecte de llei era la necessitat de simplificar tràmits administratius, com l'hem sentit, a vostè, aquí, i per aquest motiu així ho va explicar i ho va justificar. I deia que açò no és cert perquè les decisions establertes en aquesta llei no persegueixen, principalment, fer més àgil l'administració, apropar-la als ciutadans, facilitar-los la tramitació dels expedients.

Li ho explic d'una altra manera, Sr. Costa, si legalitzeu habitatges il·legals en sòl rústic, si elimineu l'obligació de les grans superfícies a instal·lar plaques solars en els aparcaments, si permeteu la construcció indiscriminada d'aparcaments en sòl rústic, si incrementeu la capacitat de càrrega a les aigües del Parc Natural de Cabrera, en què agilita la tramitació administrativa? En anar més ràpida la seva tramitació? No. Produeixen tràmits... redueixen tràmits aquestes propostes? Tampoc. Açò no suposa mesures de simplificació i racionalització administrativa, com diu vostè i com diu el títol de la mateixa llei, açò són mesures per permetre fer el que abans no estava permès fer, la tramitació serà exactament la mateixa, només que ara es resoldrà en un sentit diferent: el que abans no era legalitzable, ara ho serà; el que no es permetia fer abans, ara es permetrà; la capacitat de gent que podrà anar a Cabrera ara serà molt major de la que hi anava abans.

I açò no és simplificació administrativa, açò és desregularització legislativa. Canviar lleis al crit de "campi qui puguí", "fot qui fot i visca el rei", barra lliure per als que en tenen més o per als infractors de les lleis. Ara tot està més permès, tot es pot amnistiar.

Per tant, idò, siguem clars, aquí no se simplifica, la simplificació administrativa és la coartada per justificar una desregularització legislativa que ens porta a devaluar el territori i el paisatge, retrocedir en les polítiques climàtiques, afavorir l'especulació del sòl i la generació de plusvàlues a cop de decret llei. El Govern engana la ciutadania en disfressar les seves decisions del discurs ben intencionat de la simplificació administrativa, quan en realitat només persegueix beneficiar els de sempre o aquells que tenen determinats interessos per afavorir l'especulació o per beneficiar noms i llinatges concrets.

Els posaré alguns exemples més: la llei modifica i permetrà a partir d'ara la construcció de nous urbanitzables sense que estiguin connectats amb el sòl urbà. Des del 1999, amb Jaume Matas, açò estava prohibit, 25 anys després, Marga Prohens desfà el que no es permetia fins ara i ara, de nou, enmig del camp, podran sorgir nous sòls urbans desconnectats de tot. Algun promotor ja ho deu celebrar.

Segon exemple, la llei modifica la Llei del sòl rústic, a partir d'ara es permetran equipaments privats amb clara vocació urbana al sòl rústic, un parc aquàtic, un circuit d'automobilisme, un establiment hotelier vinculat a un camp de polo, de nou ara es permetrà quan fins ara estava prohibit. I açò no és simplificació administrativa.

Un exemple més: la llei elimina els paràmetres urbanístics per a un habitatge aïllat en sòl rústic, elimina paràmetres urbanístics, visca les mansions en sòl rústic! Açò és simplificació administrativa? Tampoc.

I així podríem seguir, podríem seguir amb molts més exemples, podríem seguir amb la legalització de tot tipus de construccions il·legals, de 20.000... 25.000 habitatges il·legals en sòl rústic, piscines, construccions agràries; podríem seguir amb la permissivitat de nous usos a les zones marítimoterrestres on, a més a més, es permetrà, via declaració responsable, poder realitzar obres que fins ara no estaven permeses en el litoral; podríem seguir amb la construcció indiscriminada d'aparcaments a qualsevol tipus de sòl, sense limitació de nombre ni de superfície; o l'establiment que, de nou, la prescripció de les obres il·legals al cap de vuit anys tornen aparèixer quan fins ara s'havien eliminat i eren *sine die*; es permetrà fer obres en edificis il·legals en sòl rústic; es permetrà la promoció d'habitatge privat al Parc Bit.

Sí, Sr. Costa, visca l'especulació urbanística; sí, visca l'encariment dels preus i els guanys milionaris a costa de devaluar territori i paisatge; visquen els *pelotazos* al Parc Bit; però, n'hi ha més perquè -com vostès també han fet referència- vostès permetran que tant la construcció com la legalització... permetien en sòl rústic, de manera indiscriminada, sense distincions. El projecte de llei també permet construir en tot tipus d'àrees, a zones de risc, no només d'inundacions, també d'incendis i d'esllavissaments. I sí, Sr. Costa, ha hagut de passar la desgràcia de València perquè el Govern no hagi aguantat la pressió i estigui disposat a rectificar, amb la boca molt petita -aço sí-, només en el cas que es produeixi una desgràcia similar a la de València.

Ara està disposat a prohibir la construcció de nous habitatges a zones de risc d'inundació. Molt bé, però només admet aquest canvi, no n'admet cap altre, incapaç d'adonar-se que les conseqüències i la responsabilitat d'aquestes decisions són molt grans, tal com hem pogut veure fa molt poc temps, enrocats amb l'obsessió d'afavorir creixements especulatiu en el sòl rústic. I, davant aquesta postura d'immobilisme, sorgeixen més preguntes.

Per quin motiu continuen amb la idea de legalitzar habitatges il·legals a zones inundables? Legalitzar implica revaloritzar preu, fomentar la compravenda, donar drets davant l'administració, drets per ampliar, per reformar, per tenir serveis. Per què permetrà que habitatges il·legals construïts a zones inundables puguin revaloritzar-se, allargar la seva vida de construcció, quan sabem que es van fer de manera il·legal i estan a zones de risc? Però vénen més preguntes: per quin motiu només prohibirà la construcció a zones inundables? Que passa amb les zones de risc d'inundació o d'esllavissament?

I si a València, en lloc d'una gran inundació, hi hagués hagut un gran incendi que hagués arribat a les zones urbanes, ara vostès estarien modificant la prohibició de construir a zones de risc d'incendis. És aquesta una manera seriosa de governar? És aquesta la responsabilitat de govern? Nosaltres creim que no, Sr. Costa, que la seva actitud no és pròpia d'un govern responsable.

I vénen més dubtes, perquè la presidenta Prohens ha anunciat la revisió de les zones de risc, preocupada com està per aquesta situació, i açò venint de vostès ens fa tremolar, amb quins criteris es revisaran les àrees de risc? Seran criteris de major restricció i exigència o de major laxitud i permissivitat?

Ens pot garantir que no hi haurà retrocessos a l'hora de revisar les àrees de risc d'inundació, d'incendi, d'erosió o d'esllavissament?

Vénen més preguntes, perquè després de l'anunci, després d'aquest anunci la presidenta Prohens en va fer un altre, i és que ens va enunciar l'elaboració d'una llei per a situacions crítiques com la de la DANA, i açò és una llei per esmorteir la desgràcia una vegada que hagi succeït.

I jo li deman, Sr. Costa, no seria millor també realitzar aquelles mesures preventives que evitassin la desgràcia?, per exemple, no construir ni legalitzar a àrees de risc de qualsevol tipus; per exemple, preservar el sòl rústic; per exemple, no permetre nous usos a la zona marítimoterrestre, perquè si vostès plantegen una llei post la desgràcia pareix que el que estan fent més és rentar la cara per justificar l'aprovació d'un decret llei que saben que té serioses conseqüències damunt determinats fenòmens que aniran succeït.

I podríem seguir perquè, de la mateixa manera que només pensem en el post, tampoc no fan aquestes polítiques preventives, polítiques preventives a l'àmbit climàtic, per què els nous creixements urbanístics ja no hauran de ser autosuficients energèticament amb energies renovables? Per què qualsevol nou habitatge a sòl rústic ja no ha de ser autosuficient energèticament amb energies renovables?...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, haurà d'anar acabant.

EL SR. PONS I PONS:

Vaig acabant, Sra. Presidenta. Per què els aparcaments, privats o públics, ja no s'han de cobrir amb plaques fotovoltaïques? Que és que creuen que nosaltres no ens hem de comprometre en la reducció de les emissions i evitar la contaminació, que és el que provoca aquestes greus desgràcies?

Ens preocupa -i acab ja, Sra. Presidenta- aquest plantejament que ha fet aquí. I ens agradaria que poguéss donar resposta a les preguntes que li hem formulat.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Parlamentari VOX, té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps de deu minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Presidenta. Permítame, Sr. Costa, que empiece citándole unas palabras que no son mías, son de Manuel Gutiérrez Luna, que fue presidente de la Sección de Apelación Penal del Tribunal Superior de Justicia de Andalucía y que es un principio jurídico bastante reconocido: "Legislar en caliente y bajo los efectos emocionales del hecho constituye una forma de actuar irreflexiva y primaria que, aunque comprensible entre los afectados, debe ser absolutamente rechazada como método de legislar". Usted mismo acaba de reconocer que se han

replanteado el decreto ómnibus a consecuencia del drama que hemos vivido en Valencia. No se puede legislar en caliente ni se pueden cambiar los criterios legislativos de esta manera.

La presidenta, con la que comparto habitualmente muchas opiniones, el otro día en sede parlamentaria se equivocó, dijo directamente que estos fenómenos serán cada vez peores y más frecuentes, y esto es radicalmente falso.

He estado más de cinco años estudiando climatología, meteorología, paisajes, relieves, cuencas hidrográficas, erosión, urbanismo... Esto no es una charla de cuñados, como a algunos les gustaría pensar, las tormentas, este tipo de climatología adversa no es ni más frecuente ni más intensa de lo que era desde que tenemos registros más o menos fiables hace más de cien años.

Nosotros podemos tratar los fenómenos meteorológicos en base a los datos concretos, los registros que tenemos gracias a las estaciones meteorológicas, añadidos a ciertos datos históricos porque grandes catástrofes han estado suficientemente documentadas. Y luego tenemos estos modelos predictivos actuales, que son modelos matemáticos que estudian variaciones de la termodinámica aplicando variaciones atmosféricas en unas ecuaciones caóticas no lineales y que no son demostrables.

Podríamos estar aquí horas, si les interesa algún día el tema lo podemos hacer, de cómo funcionan estos modelos climáticos. Estos modelos climáticos son científicos, pero no son ni muchísimo menos exactos y, además, están basados en hipótesis difícilmente, por no decir imposiblemente, demostrables. Nosotros de lo que nos podemos fiar es de los datos tangibles que tenemos.

Lo que nos dicen los datos a día de hoy es que, por ejemplo, los peores fenómenos atmosféricos, de los que más se tratan, los ciclones tropicales, que en algunos sitios llaman huracanes y en otros tifones, no solo no han aumentado en los últimos cien años, sino que han disminuido, y los más graves, los de intensidad superior, prácticamente se mantienen en los últimos cien años en una misma escala, entre 20 y 22, y que..., por ejemplo, el Katrina del 2005, que originó unos 13.000 muertos, fue el séptimo más importante de la zona del Golfo y el 50 en el conjunto de los que tenemos datos. Sin embargo, por ejemplo, el de Bangladesh, en el golfo de Bengala del año 1972, originó 800.000 muertos.

La catástrofe, la magnitud de las catástrofes que hoy en día vivimos no son consecuencia de este aumento exponencial de las tormentas o de las catástrofes naturales, son consecuencia del aumento de la población y en aquellas zonas donde se producen, desgraciadamente, estas catástrofes viven más personas, hay más negocios, hay más coches, hay más líneas férreas. Por lo tanto, es evidente que este tipo de catástrofes cada vez tienen más daños humanos y materiales, pero no son consecuencia de que cada vez sean peores, son consecuencia de que actúan sobre núcleos de población cada vez mayores.

Ni siquiera tenemos datos, por ejemplo..., el famoso calentamiento global. En el siglo XVII se produce una pequeña glaciación y a partir del siglo XVIII, que ya empezamos a tener

datos, empieza un calentamiento global. El calentamiento global existe y empieza, no por causas antropogénicas, sino por el hecho de que el clima cambia por definición y nos encontramos ante un cambio climático.

Otra cosa que podemos discutir -y mucho- es la influencia que tiene el hombre sobre este cambio. Es evidente que este calentamiento global, que se inicia en el siglo XVIII, ha ido en aumento, no en estas proporciones catastróficas que algunos nos quieren hacer ver, pero ha ido en aumento debido a la acción humana, a la presión de los miles de millones de habitantes que tiene el planeta. Pero también es cierto, por, ejemplo, que ha habido un aumento constante de la vegetación, porque la vegetación se alimenta del CO₂ -el CO₂ es el alimento de las plantas- y la superficie verde del planeta no ha dejado de crecer.

También, por ejemplo, el tema del estudio del calentamiento del mar. Hasta hace 38 años no teníamos datos sobre el calentamiento del mar porque estos datos fiables proceden de los satélites y hasta hace unos 38 años no disponíamos de este tipo de datos. Estamos hablando de supuestos matemáticos que extrapolan unos datos en unas zonas muy concretas haciendo una serie de supuestos que, además, no son demostrables, porque ninguno de nosotros estará aquí dentro de cien años para ver si estas predicciones se han cumplido. Lo que sí podemos saber es que algunas de esas predicciones no se han cumplido, como el hecho de que hace un par de años habría desaparecido prácticamente la totalidad de las playas de estas islas o el deshielo de los polos famosos, cuando el propio presidente ejecutivo de Greenpeace reconoció en su momento que el deshielo de los polos que había predicho que sería en el año 2030 era falso y que lo hacía para motivar emocionalmente esta necesidad de luchar contra el cambio climático.

En definitiva, nosotros presentamos una serie de enmiendas, ninguna de las cuales fue aceptada, que creo que eran algunas de ellas muy importantes, muy razonadas, muy bien explicadas y elaboradas por mi compañera Patricia de las Heras y, en un ejercicio de responsabilidad, nosotros en ningún momento quisimos ligar la aprobación de algunas de nuestras propuestas a la aprobación de los presupuestos de la comunidad autónoma.

Ahora, usted sabe que cuenta con los votos para aprobar el plan ómnibus en su redacción original, pero si siguen ustedes el camino de mutilarlo, primero legislando en caliente y segundo escuchando esta palabra que tanto le gusta a la izquierda, las "derias" de la izquierda, nos tendremos a lo mejor también que replantear cuál es nuestro apoyo al decreto ómnibus. Porque no se puede legislar en caliente y porque ya existe una legislación que dice cómo se ha de construir en ciertas zonas de riesgo. Porque la realidad de nuestras islas es la que es, prácticamente todo Mallorca es una zona de riesgo de una o de otra manera, ya sea de incendio, ya sea de inundación. Y ya existen unas normativas establecidas en urbanismo de cómo se tiene que construir en ciertas zonas donde existe un cierto riesgo ..., porque esto no es Valencia, por mucho que ustedes se empeñen, aquí no hay ríos y, posiblemente, si en Valencia se hubieran limpiado los torrentes y no se hubieran destruido las presas, no hubiera habido la catástrofe que ha habido. Pero ahora no queremos entrar tampoco en este tema.

Pero eso es de lo que se trata, ésa es nuestra función. Primero como legisladores, no es legislar en caliente, y segundo como ejecutivo, hacer que los torrentes estén limpios, que no se sancione a los agricultores que limpian los cauces de los torrentes, que esos torrentes puedan fluir de manera que no creen catástrofes porque el exceso de vegetación y todo lo que arrastra les impida fluir de una manera continua para evitar precisamente estas inundaciones, el mantener al día nuestro sistema de canalizaciones, etc. Ésa es nuestra función, no prohibir. Prohibir es muy fácil. Prohibir es lo que hace la izquierda.

Yo creo que a nosotros no nos corresponde prohibir, a nosotros nos corresponde legislar sacando lógicamente las consecuencias de la catástrofe, no solo la de Valencia, del conjunto de catástrofes que sucede en el mundo, de cómo tenemos que enfrentar estos riesgos, pero lo que no podemos hacer es dejarnos llevar por el pánico y decir, no, lo vamos a prohibir todo porque no vaya a ser, porque como -y en eso le doy la razón al portavoz del Partido Socialista- ¿qué pasará mañana, habrá un incendio y prohibiremos construir al lado ... e iremos legislando a golpe de acontecimientos? Yo creo que tenemos que estar muy por encima de estas circunstancias.

Yo estoy convencido que el Gobierno es capaz de estar por encima de las circunstancias y le animo a que se replantee tanto algunas de las enmiendas que nosotros hemos presentado como mantener el decreto omnibus en su redacción original, que era la correcta.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Ramon, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, Sr. Vicepresident, i al seu equip per ser aquí. Com que jo estic convençuda que això és una seu parlamentària i, evidentment, no és una *charla de cuñados*, seguirem defensant i exposant la nostra crítica primer al decret llei i després a la tramitació del projecte de llei que se'n deriva.

Ho hem dit des del primer moment, crec que si s'hagués volgut agilitzar l'administració d'una manera que no fos eliminar traves i començar sobretot per permetre -ja el Sr. Pons ho ha dit- la barra lliure a la depredació del territori i a la laxació de tota normativa, ens hi haguéssim trobat. Perquè és ver, potser que l'administració hagi arribat a un moment de complexitat administrativa, que hem de recordar que ve derivada o ve donada perquè uns anys enrere -que tots recordam- a aquesta comunitat autònoma es va robar a mansalva i es varen haver de posar eines garantistes perquè tot això no pogués passar, robar a mansalva, es va especular, etc., i es varen haver de posar unes eines que garantissin que això no pogués passar.

Tot i així, nosaltres, evidentment, quant a la desburocratització, l'agilització administrativa, evidentment hi

haguéssim estat d'acord, sempre i quan hagués garantit que segons quines normatives no s'eliminassin o es laxassin de tal manera que, casualment, hem començat per eliminar garanties territorials i sobretot de construcció.

Però m'agradaria fer un..., o d'on venim, no?, que evidentment s'aprova un decret llei perquè, en teoria, era un cas d'extrema necessitat i urgència aquella aprovació. Devien tenir pressa per agilitzar segons quines coses, que evidentment encara no ens han sabut justificar el perquè d'aquesta urgència, i es varen canviar una cinquantena de normes, hi va haver més de 170 canvis de coses rellevants i arribam a un projecte de llei amb 700 esmenes, 700 esmenes de les quals el Partit Popular en presenta moltíssimes, perdent el compte, que quasi quasi desvirtuen o empitjoren el decret llei que teníem. A més, el dia de la comissió es presenten 36 transaccions o més de 36 transaccions, dins la comissió que evidentment dificulten o empitjoren encara més tot aquest text.

Evidentment, quan parlem de canvis és que també dins aquesta normativa o aquest projecte de llei s'estan canviant lleis que s'han aprovat aquesta legislatura fa menys de sis mesos. És que és un despropòsit que, a més, es comença per amnistiar cases i piscines en rústic; construir a zones de risc, totes les zones de risc; construir "xaletarros"; urbanitzar el Parc Bit; augmentar els visitants de Cabrera; eliminar la Comissió Balear de Medi Ambient perquè, en teoria, és un òrgan polititzat, i ara depèn d'una direcció general que no està polititzada, bé; privatitzar les ITV... i evidentment no seguiré repetint perquè el Sr. Pons també ja n'ha fet una relació.

Però el que volen al final -ho deia- és eliminar o privatitzar. I, per suposat, nosaltres, com MÉS per Mallorca, ho consideram un atac furibund al territori des de tots els vessants. Primer, perquè s'afavoreix l'especulació, s'amnistia tot allò que és il·legal i, evidentment, s'impulsa un urbanisme a la carta que ens du a la conclusió que el que volem és que hi hagi una absència total de la norma. I repetesc, perquè ja ho vaig dir a les dues compareixences de pressupostos, que em va sobtar, a les dues que ja he assistit, a la d'Educació i a la de Presidència, que precisament els dos consellers corresponents estaven contents perquè dins aquest any es preveia que hi hagués un pla de desburocratització, un pla de simplificació administrativa per agilitzar els tràmits, i a mi m'hagués agradat que haguessin escoltat -com deia que sí que han escoltat els consellers-, que els haguessin escoltat i, almanco, en aquest projecte de llei, en aquest decret llei, haguessin incorporat aquestes demandes que ara sí fan, bé, tal vegada com que cada any tendrem un projecte de llei, segons han dit, almanco, que escoltin que sí, que crec que en aquests casos eren evidents desburocratitzacions o simplificacions administratives, i no en aquest cas, com hem vist fins ara.

És clar, és que vosaltres anunciava inicialment que aquest decret llei també és per agilitzar, perquè es pugui arreglar una teulada o una canal i s'ha fet molt d'incís... fins que hem arribat..., bé, al moment en què estam, que crec que una canal o una teulada d'una petita casa dins..., bé, jo crec que va més..., el que volem és que tota aquella gent que ho ha fet malament fins ara dir-li: "Miri, no et preocupis, nosaltres ara així ho arreglam i... qui no va demanar llicència pot legalitzar casa seva, qui no tenia parcel·la mínima i va construir pot legalitzar

ca seva, qui ha construït damunt un torrent pot legalitzar casa seva...” Bé, i al final, és no posar límits i restablir la legalitat amnistiant totes aquelles coses que es varen fer en el seu moment.

I per incidir-hi, jo crec que el que preocupa és que eliminar tràmits per construir a zones de domini públic hidràulic, a zones de servitud de costes, exonerar -com deia- paràmetres urbanístics en sòl rústic protegit, eliminar controls sectorials de pràcticament tots els àmbits... és preocupant i a nosaltres, tenint en compte on vivim, a unes illes fràgils, ens preocupa moltíssim.

Ens preocupa moltíssim que, a més, quan parlem del risc, i malauradament han hagut de passar unes desgràcies per ser on som en les zones inundables, però crec que també hem de posar l'èmfasi a totes les zones de risc. Per què? Perquè a qualsevol zona de risc hi ha risc, no només en aquelles que són inundables, sinó també en aquelles que tenen risc d'incendi hi ha un risc extrem, en aquelles que tenen risc d'esllavissada hi ha un risc i crec que és important tenir en compte aquestes situacions, si miram que... -no sé si va ser la setmana passada a Eivissa, hi va haver una esllavissada-..., que hem de ser conscients que ens trobam amb uns riscos que, des de l'administració, hem d'intentar salvaguardar.

I, sobretot, crec que és important que aquelles persones que ara mateix estan a un lloc que suposa un risc, l'administració les ha de poder donar una solució a llarg termini perquè puguin ser a un lloc que no tengui un risc. I crec que la solució no és legalitzar una casa que està a una zona de risc.

Jo crec que n'hem parlat molt i ens queda molt per parlar-ne perquè, a més, està en tràmit. Jo crec que, a banda de la reflexió aquesta de la importància de considerar totes les zones de risc, crec que també s'ha de fer èmfasi que llevar les garanties que l'administració posa per complir la norma no ha de ser eliminar tots els tràmits perquè es pugui fer allò que es vulgui, i vestir-ho de simplificació administrativa.

I com que ja se m'està acabant el temps, seguiré a la següent.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Ramon. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Gómez, per un temps de deu minuts.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, Sr. Conseller, també bon dia al seu equip. I bé, la veritat és que el primer que li voldria demanar, Sr. Vicepresident, és que prengui nota perquè per un dia en la vida estic d'acord amb el que li acaba de dir el representant de VOX, que no legislin en calent. I miri, no legislin en calent quan li parlin de menors no acompanyats, no legislin en calent quan li parlin d'ocupacions, no legislin en calent quan li parlin de la relació entre criminalitat i immigració, i, sobretot, no legislin en calent quan amb les

dèries aquestes li demanin proves invasives a menors, com els tests dentals.

Ja sé que vostè, com a conseller de... de la cosa, no toca, però com a vicepresident li deman que sí, que per un dia en la vida estic molt d'acord a no legislar en calent, i prengui nota de tots aquests temes perquè quan no tinguin arguments per pagar el peatge els recordin que van ser ells que li varen demanar que no legislés en calent.

Per altra banda, i abans de jo dir-li, des d'Unides Podem el que pensam, miri, és que crec que vostès parteixen, i a més intencionadament, d'una premissa que és totalment incorrecte respecte de l'edificació no només a sòl rústic i quan s'ha edificat de forma il·legal, sobretot en tema d'inundables. Miri, no girin la truita perquè són especialistes a girar la truita. Oh! és que hi ha gent en zones inundables, que viu en zones inundables perquè, vaja, van construir il·legalment mentre el vesí complia la llei i s'ha perdut el *pelotazo*, d'acord?, però, oh!, hem de tenir pena, compassió d'aquesta gent que té casa seva a zona inundable.

I sap per què no es van legalitzar, Sr. Vicepresident? No es legalitzaven perquè era una manera... d'alguna manera que tenia tot un missatge i un sentit, i és que aquella gent deixés d'emprar aquella casa com el seu habitatge, vegem! És a dir, vostè es pensa que hi ha algun govern que intencionadament deixa prescriure..., bé, vostès són els que ara han llevat... han tornat a incloure les prescripcions. Vull dir... perquè aquesta dinàmica de fomentar l'il·legal, idè, és clar, és que vostès són els cracs en açò, però, vaja, tornem als inundables, perquè, és clar, ja s'intentarà colar, no?, (...), hi hagi en zona inundable que té casa seva i, clar, han de fer obres. És que ja no haurien de ser allà, Sr. Vicepresident. Ja fa molts d'anys que quan va quedar clar que no legalitzien aquestes obres haurien d'haver fet un pensament i tornar al que segurament era una casa *de aperos*, que segurament era el permís que tenien, Sr. Vicepresident, una casa d'eines per conrear, d'acord?, i aquelles cases d'eines per guardar un motocultor, les patates..., Sr. Vicepresident, s'han convertit en *casoplones* i açò és el que vostè està beneint.

Per tant, *ojo!* perquè és ver que són molt..., miri, són molt bons en dues coses, Sr. Vicepresident: a posar titulars del que no és el que fan, perquè és clar el titular “simplificació i racionalització administratives”, amb tota aquesta amnistia en rústic, és de..., bé, de ver, de premi Nobel, segur que tenen gent estudiant els titulars de tots els títols de les normatives que estan fent.

I després són bons girant la truita i jo crec que toca des de l'oposició, i amb tot l'amor, toca llevar-los la careta, d'acord? Aquesta gent ja no hauria de viure allà, Sr. Vicepresident, i el que hauria d'haver fet és reconèixer que tenien permisos o per fer cases de *aperos* o per no fer res. Per tant, no ens fa compassió i no ens creim la compassió que vostè està compartint, però vaja..

I miri, l'única cosa bona que té aquest decret òmnibus és que, efectivament, van acceptar la derivació a projecte legislatiu, no?, no com el del dia abans, de turisme, que va caure a plom, no? Però sap per què jo seguiré parlant del decret òmnibus i no de la norma que s'està tramitant? Perquè

l'òmnibus és com qualsevol decret aplicable des del primer dia, i vostès ens la varen "colar" el primer dia. I aquesta és una altra pantomima, com que la derivam a norma, ooh!, si encara haurem de donar les gràcies, no, perquè quan més enreden a aprovar la norma i, fins i tot, si fan un pensament i legislen en calent, tota aquella gent que ja va entrar projectes, Sr. Costa, haurà de ser indemnitzada, si és que vostè decideix tornar enrere, o decideixen. I sap què és açò? Açò és el joc dels trilers, els jocs dels que sempre guanyen, guanyen perquè aconsegueixen el que volen o guanyen perquè són indemnitzats per administracions que fomenten projectes que són del tot legals en aquell moment, però que sabran, saben, saben, perquè tots saben...

Em pot dir per què hi ha tant a desproporció de projectes a Campos? M'ho pot explicar a mi que no som mallorquina? M'ho pot explicar? Perquè, estadísticament, m'ha de donar una explicació perquè jo, al final, clar, malpensa i encertarà, per què hi ha tanta cosa a Campos sempre i per què a Campos parlem de naus industrials, parlem d'altre tipus de construcció... a veure, el centre del món és Campos quan legislen? Sr. Vicepresident, m'ho pot explicar? Per què? Perquè és que romp les estadístiques. Llavors, és ver que a vegades passen, uau!, coses rares. Expliqui'm quina cosa rara passa a Campos per concentrar totes les legalitzacions i tot el que succeeix des que joestic al Parlament, de veritat, i tenc pendent la visita, eh? El dia que hi vagi avisaré tothom.

Miri, recuperaré, Sr. Costa, el que deia de l'òmnibus atès que continua sent aplicat. Sap què deia jo de l'òmnibus? Vaig fer un joc de paraules perquè, miri, jo no som tan bona com vostès amb els titulars, però bé, intent coses.

Òmnibus. O, d'opacitat, que té a veure amb interessos ocults que en resulten beneficiats; Campos. M, de mercantilització del sòl rústic. Home, ja veus, tot el que vulgueu. Barra lliure. N, de negocis a favor dels de sempre, especuladors i esquiladors del territori. I, d'il·legalitats que resulten beneïdes, de veritat, terrible. B, de blanquejar infractors. U, d'usurpar la veu de la ciutadania. Miri, i açò no és només per quedar bé, açò és ben cert. Perquè si vostè es llegeix tota -bé, es llegeix, l'ha redactat vostè, què li he de demanar que se'l miri, l'han redactat vostès- quants d'articles que sembla que no tenen importància i tot el tema de participació ciutadana, catacra!, a que sí, eh?, perquè les entitats han d'estar inscrites en el registre de no sé què, de no sé quants.

Miri, l'única esmena que no és de supressió de totes les meves va de participació ciutadana on els deman que, per favor, no restringeixin la participació ciutadana, que a vegades hi ha entitats que no estan en el registre d'entitats interessades. Per què els hem de..., clar, clar, perquè vostès no volen que els diguin les veritats. És l'única esmena que no és de supressió de totes les que he presentat.

I, miri, acabaré. S de submissió de qui paga, mana. I ja sabem que a Balears qui paga és el banc capital immobiliari, que sembla ser que a Campos ho peta.

Miri, des del meu punt de vista, és una claudicació. Clar, inicialment era una claudicació als seus socis negacionistes, per

açò desapareix la Comissió Balear de Medi Ambient. Per açò deixen de vincular la Llei de Reserva de la Biosfera a l'Agenda Urbana de Menorca, que era la primera Agenda Urbana, Sr. Costa, és que era un referent de coses bones, clar. Ara passam al *lado oscuro*. Menorca era el referent de la vinculació legal del seu projecte d'Agenda Urbana, perquè la Llei de Reserva de Biosfera la incorporava i açò feia que per tot Espanya parlassin de Menorca com a referent de l'Agenda Urbana. I clar, vostès liquiden de diverses formes la participació ciutadana, d'aquesta forma també, perquè el Pla d'Agenda Urbana de Menorca era un pla a bastament participat.

Clar, per què dic que inicialment és una claudicació? Perquè, clar, ara espantats pel tema de València, normal, han returat. Però sap què passa? Les dinàmiques del Partit Popular són tan perverses que fins i tot quan aturen, segueixen entrant projectes. Perquè és ver que no hi ha drets edificatoris en rústic, però si tu entres un projecte ja et deus merèixer una indemnització si la cosa torna enrere, o no? Contesti'm, perquè és un dubte que tenc, Sr. Costa. Quants de projectes estan entrant des del primer dia que es va aplicar el decret òmnibus?, quants?, digui'm quants i com estan repartits. Ho dic per si es confirma la regla aquesta que romp estadístiques a Campos.

Bé, i què dir, Sr. Costa, que les naus de Campos tenguin un article especial que, a més, es titula... com és aquell article de les naus industrials, Sr. Vicepresident, que té un títol tan maco que sembla "burrocràcia"? Miri, vostès que estan tan en contra de la "burrocràcia" tot ho han titulat "burrocràticament", fins i tot la legalització de les naus de Campos. Expliqui'm, Sr. Vicepresident, si té..., miri, només li faig una pregunta de tot, i com que només és una, voldria que me la contestés. I si més no, digui'm si la present per escrit i em la contesta ràpidament. Em pot dir quants de projectes s'han entrat des que hi ha el decret òmnibus publicat a tots els ajuntaments?, en tenen coneixement? Estick segura que ho sap.

LA SRA. PRESIDENTA:

Hauria d'anar acabant, Sra. Gómez.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Doncs, ja està. Només li volia fer una pregunta. No és molta feina.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gómez. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Pocoví, per un temps de deu minuts.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller, acompanyants, diputats i diputades. Gràcies, conseller, per aquesta compareixença i per les seves explicacions sobre el Decret de simplificació i racionalització administratives aprovat per aquest govern i que en aquests moments està pendent d'anar a plenari per a la seva aprovació com a projecte de llei.

Un dels punts del programa del Partit Popular amb què es va presentar a les eleccions del maig de 2023 i va tenir el suport de la majoria dels ciutadans, va ser precisament la defensa d'una administració pública al servei dels ciutadans, àgil i eficient, que simplifiqués tràmits i reduís burocràcia, tant per facilitar la posada en marxa de projectes com l'accés a serveis públics o a prestacions socials. D'aquí la nostra satisfacció per la tramitació d'aquest decret de simplificació administrativa i racionalització.

En primer lloc, el nostre grup parlamentari reconeix que, realment, és un acte de valentia i una mostra de capacitat de decisió i gestió proposar un decret que afecta una cinquantena de lleis i més de 170 modificacions legislatives en els diferents articulats.

Ara bé, el que consideram més rellevant en la redacció d'aquesta llei és la seva capacitat de coordinació entre totes les conselleries, una clara mostra de la fortalesa d'aquest govern i, evidentment, sense deixar de banda en cap moment el reforç i el respecte cap als consells insulars i les corporacions locals, i comptant, per suposat, amb la participació dels tècnics, col·legis professionals i representants de la societat civil, com bé ha explicat, a través de nombroses reunions amb entitats i associacions. Per tant, malgrat no ser dels grups parlamentaris de l'oposició, entenem que aquest decret és fruit del màxim consens.

A més, consideram que amb aquest decret ha quedat demostrat que per al Govern de Marga Prohens és una prioritat millorar la relació entre l'administració i els ciutadans, que no es vegi l'administració com un problema que endarrerix anys i anys la voluntat i el projecte de vida dels ciutadans d'aquesta comunitat, sinó tot el contrari, que es vegi una administració àgil i eficient per donar resposta a cada una de les situacions amb la màxima celeritat i facilitat. Vull remarcar que en cap cas no es tracta de dir sí a tot. Simplement es tracta de donar una resposta, sí o no, però donar una resposta en temps raonable, com bé vostè ens ha explicat.

Estam totalment d'acord que guanyar eficiència i eliminar burocràcia és una de les eines més potents per atreure inversions en el millor temps possible i millorar el model econòmic de la nostra comunitat.

En definitiva, el nostre grup consideram que s'ha aconseguit l'objectiu plantejat, un decret òmnibus que comporta una necessària reducció significativa de la burocràcia des del punt de vista de simplificació procedimental, evitant duplicitats i suprimint procediments que han perdut la seva finalitat original, o bé precisar el contingut que han de tenir els informes tècnics des del punt de vista de simplificació normativa per facilitar la tasca dels operadors jurídics i donar més poder als ajuntaments i als consells insulars. I des del punt de vista de simplificació documental compartint dades entre les diferents administracions i respectant el dret de les persones en un procediment a no aportar dades ni documents no exigits per les normes, ja que estan a disposició de l'administració.

Quant al contingut del decret, i per prudència i a l'espera de l'aprovació del decret com a projecte de llei en sessió plenària, no entraré a valorar les esmenes que previsiblement hi

quedaran incorporades. Simplement em limitaré a valorar els continguts que consideram més rellevant dels decrets vigents en aquests moments. Evidentment són aquells punts que fan referència a propostes del nostre programa electoral.

En primer lloc, cal mencionar que estam totalment d'acord amb totes aquelles actuacions per acabar amb els dos grans colls de botella i embossos burocràtics de l'administració pública, la supressió de la Comissió de Medi Ambient de les Illes Balears que, com bé ha explicat, únicament per despolititzar i prioritzar el caràcter tècnic, els informes d'impacte ambiental ja han passat a la història, han passat a redactar-se des d'una perspectiva estrictament tècnica, sense ingerències polítiques ni criteris arbitraris en l'avaluació ambiental de projectes i, per suposat, sense modificar la pròpia normativa ambiental. Una mesura que consideram essencial davant la necessitat de donar una resposta en un temps prudencial i reduint any d'espera, com succeïa a les darreres legislatures.

Per altra banda, valoram positivament la reducció dels supòsits que requereix de forma obligatòria un informe de la Direcció General de Recursos Hídrics, en agilitar centenars d'expedients, hem de recordar que el govern d'esquerres va deixar més de 4.000 expedients pendents de resoldre. I, a més, es permet que siguin els mateixos ajuntaments que autoritzin certs tipus d'obres a través de la declaració responsable i així acabar amb una situació absolutament insostenible, tant per als ciutadans com per les pròpies empreses.

Igualment, en matèria de costes, ara es permet que siguin els ajuntaments els que autoritzin o no les actuacions i activitats a zones marítimoterrestres, recordem que el govern d'esquerres va deixar més de 2.000 expedients sense resoldre.

En matèria de transició energètica, consideram que s'han aprovat mesures fonamentals i exigides pel sector per facilitar la transició. S'ha habilitat el concepte d'interès autonòmic estratègic per als projectes d'utilitat pública, s'ha augmentat el llindar de les instal·lacions d'autoconsum i, a més, s'ha consolidat l'obligatorietat de gestió i comunicació electrònica, acció que consideram fonamental per donar més transparència i agilitar la tramitació de subvencions, recordem que el govern d'esquerres va deixar més de 13.000 expedients pendents de resoldre.

Per altra part, pensam que el sector primari és un sector que ha dotat la nostra comunitat d'una idiosincràsia única, per això, consideram de vital importància les mesures adoptades per simplificar la tramitació administrativa als nostres pagesos, ramaders i pescadors. Per, tant, amb aquestes mesures de simplificació es dona compliment a un altre dels nostres compromisos: facilitar el desenvolupament de l'activitat agrària, ramadera, forestal i pesquera.

En relació amb les mesures adoptades que afecten l'àrea d'educació, no podem estar més d'acord amb l'exempció del pagament de matrícula universitària per a aquells estudiants amb bons resultats acadèmics i també per als estudiants amb dificultats econòmiques, amb la declaració de cert tipus d'obres d'infraestructures educatives com d'interès autonòmic per agilitar la seva tramitació. Afavorir l'increment de places de 0

a 3 anys, reconèixer el dret al transport públic gratuït per a alumnes de batxillerat i, per suposat, la creació de complements de difícil i molt difícil cobertura.

Respecte d'Afers Socials, també evidentment satisfets amb el complement de places de difícil cobertura, valoram positivament la creació de la Història Social Única, mesura fonamental per eliminar traves burocràtiques innecessàries per poder accedir més ràpidament i eficientment a les prestacions públiques, per garantir una atenció integral i efectiva, a més d'avançar en la necessària transformació digital.

Quant a mobilitat, ha esmentat dues mesures que les consideram del més encertades: l'externalització dels serveis d'inspecció tècnica de vehicles, crucial per acabar amb les llistes d'espera dels darrers anys, i permetre als ajuntaments habilitar aparcaments dissuasius per alleujar la congestió de vehicles a certes zones. Per cert, una mesura que ens consta que, malgrat ser criticada pels grups de l'oposició d'aquest parlament, ha estat aplaudida per batles i batllesses de diferents colors polítics.

I en matèria d'habitatge, no podem estar més d'acord amb la creació de les entitats col·laboradores urbanístiques, mesura encertada i especialment agraïda per part dels ajuntaments, que hi poden accedir de forma voluntària i així acabar amb els embossos burocràtics de llicències urbanístiques i el retard en no atorgar els serveis als veïnats.

Per suposat, i per evitar duplicitats, totalment d'acord amb l'eliminació de la cèdula d'habitabilitat de primera ocupació i mantenir la llicència municipal de primera ocupació.

I per acabar, i respecte de la disposició més criticada per l'esquerra, la legalització de les edificacions fora d'ús, hem d'esmentar que és un dels punts del nostre programa electoral i concretament diu: incorporació a l'ordenació de construccions fora d'ordenació, sempre que sigui a canvi de rehabilitar l'immoble amb mesures d'eficiència energètica i el pagament de la sanció que procedeixi, la recaptació de la qual ha de ser finalista en l'àmbit mediambiental o de promoció de sòl públic. Per tant, totalment d'acord amb la legalització d'aquestes construccions fora d'ordenació. De fet, ho consideram un problema creat per la deixadesa de l'administració durant anys i anys, per tant, creiem i pensam que és una responsabilitat d'aquest govern...

LA SRA. PRESIDENTA:

Hauria d'acabar, Sra. Pocoví.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

... posar solució. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Pocoví. Contesta el vicepresident i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, el Sr. Costa.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, presidenta. Bé, intentaré contestar totes les preguntes, en alguns casos fent una reflexió potser més global.

En primer lloc, em resulta del tot curiós que totes les mesures d'agilitació, que en té, i moltes, i jo les he citades i la Sra. Pocoví també els acaba de citar, no mereixen ni la més mínima valoració per vostès, no mereixen cap valoració. Per exemple, vostès què en pensen de l'eliminació de la cèdula d'habitabilitat o de la creació de les entitats de col·laboració urbanística o de l'eliminació de certs colls de botella a l'administració autonòmica? A vostès això els interessa zero. Llavors ens ho diuen, si de cas, en el torn de rèplica digui'ns què pensen vostès d'aquestes mesures, perquè n'hi ha moltes de mesures al decret llei.

Jo entenc perfectament que a vostès els interessien més les mesures que tenen més, diríem, més calat polític i en fan una valoració i ho respect totalment i absolutament, però m'agradaria saber també, i d'això en faig una valoració per al Sr. Pons, per a la Sra. Ramon i també per a la Sra. Gómez. La Sra. Ramon, especialment, ens ha dit: nosaltres realment creiem en la simplificació, quina simplificació? Ens podrien explicar quines mesures aplicarien vostès de simplificació administrativa? Ho dic sobretot perquè és tot en contra, estam en contra d'això, estam en contra d'això, estam en contra d'això; bé, idò ens podrien dir de què estan a favor? O, si no està recollit al decret llei, ens podrien dir mesures per simplificar l'administració pública, desburocratitzar i facilitar la vida dels ciutadans i les empreses de les Illes Balears? Quines són les mesures? Les han aportades vostès? En fi, perquè tenc la sensació que hi ha mesures que vostès parlen, tenc la sensació -permeti'm que ho digui així- que vostès segueixen instal·lats en el prohibicionisme, prohibir-ho tot, l'intervencionisme i l'exigència d'obligacions a ciutadans i empreses que provoquen l'avortament immediat de multitud de projectes.

O sigui, vostès són especialistes en exigir que sigui d'aquesta forma, per tal que el projecte sigui inviable econòmicament. I és així, si és inviable econòmicament no s'executa, per assolir l'objectiu que és que no s'executi. Punt.

Per tant, cregui'm si els dic que nosaltres no som d'aquesta versió, no som de la versió del prohibicionisme, l'intervencionisme i d'establir multitud d'obligacions als ciutadans i empreses que els facin als ciutadans i a les empreses la vida impossible; no només perquè no es resol en temps i forma, sinó perquè apliquen un sistema que han dut a terme durant els 8 anys de paràlisi, de paràlisi. Multitud de projectes d'inversió queden aturats com a conseqüència de multitud de criteris que vostès els han imposat.

Per altra banda, el Govern de les Illes Balears no ha enganyat ningú; vàrem dir que ho fariem i, si vàrem dir que ho fariem, nosaltres complim la nostra paraula. Per exemple, si nosaltres vàrem dir que legalitzaríem les edificacions en rústic, legalitzam les edificacions en rústic, era al programa de govern del Partit Popular, i va tenir l'aval majoritari dels ciutadans de les Illes Balears. A diferència d'alguns altres que, abans de les

eleccions, prometen que mai de la vida amnistiaran els presos polítics catalans i al dia següent de ser al Govern, *ipso facto* amnistia per conveniència política i per aguantar una cadira, el Govern de les Illes Balears això no ho fa. El que és al programa electoral és el que executa, també amb la reforma fiscal, per exemple.

Per tant, nosaltres no enganyam ningú, no enganyem ningú.

Per altra banda, vaig un poc per ordre, m'han citat, també la Sra. Ramon i el Sr. Pons, el tema del Parc Bit. Realment creuen vostès que mantindrem en situació agònica, com varen deixar vostès, el Parc Bit? Realment es creuen que aquesta serà l'actitud que prendrà el Govern de les Illes Balears? Són vostès conscients del potencial que té el Parc Bit per atreure talent i perquè s'hi puguin instal·lar empreses innovadores? Són vostès conscients de la situació decadent en la qual han deixat el Parc Bit? Jo crec que no, vostès han deixat el Parc Bit en una situació lamentable -lamentable-, i aquest govern fa immensos esforços per aixecar el Parc Bit. I tatxen les empreses que es vulguin instal·lar al Parc Bit com especuladors. I tatxen la possibilitat de fer habitatges de lloguer per al personal del Parc Bit, treballadors del Parc Bit, i investigadors i gent que faci recerca, com pràcticament d'exploitadors.

Si no haguessin avortat projectes d'habitatge en el Parc Bit, avui el Parc Bit seria una altra cosa. I aquest govern no entrarà en aquest joc, ja els ho vaig dir des de fa molt de temps: sí, farem habitatges en el Parc Bit, habitatges de lloguer en el Parc Bit, i fem una modificació urbanística perquè es puguin fer habitatges en el Parc Bit. N'hi hauria d'haver a dia d'avui, i amb tota garantia, a dia d'avui, hi hauria la possibilitat que molts de treballadors visquessin ara mateix de lloguer en el Parc Bit, temporalment, i hi hagués la possibilitat que investigadors de la UIB, per exemple, o d'altres centres de recerca, poguessin tenir un habitatge de lloguer al Parc Bit per viure, i no haver de pagar els preus que s'han de pagar.

Per altra banda, el tema dels inundables, jo he de fer una referència també al que ha dit el Sr. Rodríguez, i ho vull valorar en positiu, té tota la raó, legislar en calent no és el més adequat, s'ha de legislar d'acord amb criteris tècnics, d'acord amb el que estableixen els tècnics i valorar els riscos, sí valorar els riscos. Quan la presidenta Prohens va dir que havíem de fer una reflexió, és senzillament no per legislar en calent, sinó per avaluar si podem introduir millores per minimitzar els riscos que puguin patir els ciutadans de les Illes Balears.

No només és una qüestió de construir o no i sota quins criteris, sinó que va molt més enllà la reflexió que va demanar la presidenta: si els protocols són els adequats. Si a Estats Units, quan ve un cicló o un huracà, són capaços d'adaptar-s'hi sense que hi hagi víctimes mortals és perquè són perfectament conscients els ciutadans que viuen a aquelles zones que, en cas que succeeixi, hi ha uns protocols i una forma d'actuar que minimitza els riscos. El Govern de les Illes Balears, en aquesta etapa de reflexió el que vol fer és intentar minimitzar riscos.

I minimitzar els riscos no sempre vol dir prohibir, vostès associen risc amb prohibició, nosaltres associem risc amb minimització de risc. Per exemple, quan vostès van aprovar l'article 4 del Decret 9, volien minimitzar riscos? La prohibició

d'edificar a zones de risc era la finalitat d'oferir més seguretat? La pregunta és molt adient, perquè en aquell article 4 que vostès varen redactar, si els habitatges es feien a explotacions agrícoles, a zones inundables, no hi havia cap problema, no hi havia cap problema perquè els habitatges que construïen els pagesos es podien inundar tranquil·lament, no passava res. Varen obrir aquella porta.

O, per exemple, varen impedir amb aquell article 4 del Decret 9 que els serveis públics, equipaments essencials, es poguessin construir en inundables? No, es podia construir una escola, per exemple, no hi havia cap problema; o es podia construir un centre de salut o, per exemple, es podia fer una residència de persones majors. Ara, això sí, s'havia de prohibir totalment la construcció a qualsevol àrea de risc. Quan vostès saben perfectament que les àrees de risc són la brotxa grossa, no tenen aval tècnic suficient. Han de ser els enginyers de camins els que facin els estudis necessaris per identificar, amb exactitud i de forma rigorosa, les zones que efectivament són inundables.

I no és el mateix, ja els ho puc anticipar, una zona on un estudi tècnic d'un enginyer de camins decreti que en 500 anys hi ha hagut 70 centímetres d'aigua, que una zona de flux preferent, no és el mateix, una zona de flux preferent és molt més perillosa. I, per tant, s'ha d'actuar de forma més rigorosa, i prohibir, segurament, sí, a una zona de flux preferent, i potser a una zona on els tècnics, reiter, els tècnics especialistes en la matèria, determinen que aquella zona s'ha inundat uns centímetres els darrers 500 anys.

I això que dic no és una al·lucinació del vicepresident o del conseller d'Economia, no, no, és que això és el que diu el Pla hidrològic que vostès varen aprovar el mes de gener del 2023, un pla hidrològic que es basa en criteris tècnics, un pla hidrològic que, si és del 2023, és un pla hidrològic que està actualitzat amb criteris tècnics, i el varen aprovar, repeteix, el Sr. Miquel Mir, conseller de Medi Ambient del Govern anterior. Convendria que es mirassin el Pla hidrològic que vostès mateixos varen aprovar amb criteris tècnics.

Per altra banda, totalment d'acord amb la reflexió que ha fet el Sr. Rodríguez en relació també amb el caràcter preventiu de les zones inundables, és clar que s'ha d'invertir més en neteja de torrents, per això el Govern de les Illes Balears, en aquests pressuposts del 2025, ha duplicat la partida, 8 milions d'euros, sempre n'hi havia 4, ara n'hi ha 8 de milions d'euros, perquè és clar que sí que s'ha de fer més tasca preventiva en aquest sentit. Netejar els torrents és garantia que l'aigua pugui fluir i, per tant, no provoqui desastres com els que hi ha hagut.

Per altra banda, hi ha mesures de simplificació administrativa o de racionalització que aborden els problemes dels ciutadans de les Illes Balears, i que hi ha... és realment curiós això, perquè són mesures que batles de diferents partits polítics demanen, i els mateixos partits polítics que vénen aquí al Parlament diuen exactament el contrari. Per exemple, els pàrquings dissuasius que al Sr. Pons i a la Sra. Pons, els semblen horribles, els han demanat batles de MÉS, per exemple, o és que el batle de Campanet no és de MÉS? És de MÉS el batle de Campanet? Sí, no? I per què el batle de Campanet demana que es pugui fer un pàrking dissuasiu a

Campanet? Perquè té un problema, vostès que són aquí, al Parlament, no el tenen, però el batle de Campanet sí que té el problema, per això el batle de Campanet està perfectament d'acord a poder fer un pàrking dissuasiu, perquè té el problema -té el problema- i el que s'intenta és situar-nos de peus a terra, intentar abordar els problemes reals que hi ha i intentar solucionar-los.

I vostès, tenc la sensació que es troben a una esfera, a una vida... a una situació paral·lela, a una realitat paral·lela, obvien els problemes reals que tenen els ciutadans de les Illes Balears i intenten -ja ho varen fer durant vuit anys- amagar-los dins un calaix. La tècnica és: si els amagam dins un calaix, ja no existeix el problema. Sí que existeix, segueix existint.

I això em du a parlar de la disposició addicional setena i de la legalització d'edificacions en rústic. Jo no conec les estadístiques, és el que he llegit: sembla ser que podria haver-hi 30.000 habitatges a les Illes Balears fora d'ordenació. Quan hi ha una magnitud, si és cert, eh?, que jo no ho sé, si és cert que hi ha una magnitud d'aquestes dimensions d'edificis, d'edificacions fora d'ordenació, el problema no el tenen només aquests ciutadans, el problema el té l'administració, perquè quelcom deu haver fallat perquè hi hagi 30.000 habitatges dels ciutadans de les Illes Balears que estan fora d'ordenació.

És cert, podem seguir deu anys més, com han fet vostès els darrers vuit anys, que consisteix en: bé, ho amagam dins un calaix, fem així, miram cap a una altra banda, com si no hi fos, i ja està i continuam així.

Què proposen vostès? És una..., si ho volen explicar després en el torn de rèplica, què proposen vostès per a aquestes famílies que viuen allà? Els poden tombar el seu habitatge? No, ha prescrit el dret de l'administració a restituir la legalitat urbanística. Per tant, no poden restablir... l'administració no té cap dret. Què proposen que els passi a aquestes famílies? Què els caigui a sobre? Sí..., que els caigui a sobre, la Sra. Gómez ho ha dit directament: no haurien de ser-hi aquestes famílies. Bé, d'acord, no haurien de ser-hi, les exterminarem...

(Remor de veus)

... -perdoni, eh?..., perdoni, eh?

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Sra. Presidenta?

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

..., no he dit que ho hagi dit vostè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Gómez, ara no pot intervenir.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

..., jo no he dit que ho hagi dit vostè.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Ahir em varen dir que representava delinqüents, ho dic perquè tampoc no vull que s'ho agafin...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Gómez, perdoni,...

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

No, no... -repeteix-...

LA SRA. PRESIDENTA:

... ara no pot intervenir.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

..., no he dit que ho hagi dit vostè. Jo el que dic és que vostès no proposen cap solució per a aquestes famílies. I el que sí ha dit vostè, Sra. Gómez, és que aquestes famílies no haurien de ser aquí. D'acord, però hi són, hi són!, i són moltes, si efectivament les dades estadístiques són de 30.000, són moltes.

El Govern de les Illes Balears no està disposat a posar aquest problema dins el calaix, i ho vàrem dir en el programa de govern, estam disposats a abordar el problema i la forma d'abordar el problema és donar-los una solució, a canvi -això sí-, de fer els pagaments que pertoqueu i a canvi de fer les millores en aquests habitatges que toca fer, però no deixar-los tirats, no deixar-los tirats, no és la solució deixar-los tirats. Són famílies de les Illes Balears i aquest govern no ho farà.

De fet, Sra. Gómez, prengui-s'ho bé el que li vaig a dir, però crec que vostè, Sra. Gómez, se situa a una realitat paral·lela, i li ho dic sincerament, vostè veu especuladors, fons voltors, infractors, mala gent per tot; vostè veu mala gent per tot, tots els ciutadans de les Illes Balears..., no ho sé, vostè tendeix a..., -perdoni, eh?- vostè tendeix a generalitzar i pensa que tothom és..., no sé, no sé quin tipus de gent es pensa..., crec que té un concepte equivocat de la societat de les Illes Balears, perquè no són tothom especuladors...

(Se sent una veu de fons que diu: "quasi quasi")

... Quasi tots? No, no, escolti, és que no tothom és un especulador en aquestes illes, per l'amor de Déu! I vostè en veu per tot, o sigui, va pel carrer i veu per tot especuladors. Realment..., no ho sé, li reconec que vostè té..., i ho defensa molt bé, eh?, li reconec que defensa molt bé -diríem- el discurs més a l'esquerra, no?, vull dir el discurs més... -si m'ho permet,

eh?, no és un insult, comunista. Vostè el defensa..., vostè el defensa a *rajatabla*. Bè, té tot el seu dret a seguir-lo defensant en aquesta cambra, només faltaria, només faltaria! D'acord?

I finalment, jo el que els demanaria, de veritat, en el torn de rèplica, és que..., vostès creuen que s'ha de simplificar l'administració, sí o no? Quines mesures poden posar damunt la taula? Vostès estan d'acord amb eliminar la cèdula d'habitabilitat? En fi, si parlem de simpli... podem parlar del que vulguem, del que vostès vulguin, vull dir, vostès fan el plantejament i jo intent respondre. Però podríem anar més enllà del debat que s'ha suscitat respecte d'aquesta norma, perquè jo crec que va més enllà, els ho dic de veritat, crec que va prou més enllà.

I també els ho anunciï, som gent que intentam complir, és clar que hi haurà un altre projecte de llei de simplificació, perquè no és suficient l'actual, n'hi haurà moltes més de mesures que ens permetran desburocratitzar, facilitar la vida dels ciutadans de les Illes Balears, agilitar les inversions, tant públiques com privades, en aquestes illes.

I aquest és el camí que seguirem. Vostès, evidentment, s'hi seguiran oposant, supòs, però el camí que ens varen demanar els ciutadans de les Illes Balears és el que és i el continuarem.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. Començam el torn de rèplica, pel Grup Parlamentari Socialista, Sr. Pons, té un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Intentaré... seré telegràfic amb els posicionaments pel poc temps que tenc. On hem posat nosaltres l'accent en aquest debat i, per tant, quines són les mesures que realment ens preocupen entorn d'aquest decret llei? Aquelles que tenen un caire irreversible, les que suposen decisions en aquest decret llei que ja no tindran volta enrere.

Quan tu legalitzes un habitatge il·legal, quan tu dones autoritzacions per construir en sòl rústic, dones un permís i un dret de per vida. Açò és irreversible i açò ens preocupa i ens preocupa moltíssim. I per açò hem posat precisament l'accent en relació amb les qüestions on vostès fixen drets que atorguen beneficis difícilment justificables. I açò no té res a veure amb la simplificació. Per açò li deia que sí, que vostès ens enganen, ens enganen quan ens diuen que legalitzar en rústic és simplificar tràmits administratius. No és cert, és una mentida i els ciutadans ho han de saber.

Alerta!, com també ens enganaren quan ens van assegurar que prendrien decisions sempre emparades en dades. Home!, primer estudiam i després prenem decisions, açò va ser mig any de discurs de la presidenta Prohens. I ve aquí el vicepresident i ens diu: jo no sé quants d'habitatges hi ha en sòl rústic de manera il·legal, eh?, no en tenc ni idea... podrien ser, és el que he llegit per la premsa. Però, açò sí, pren decisions que tenen conseqüències directes. Sí, també ens han enganat. I crec que

ho hem de dir obertament, ja que vostès a açò no hi fan referència.

I encara és pitjor, perquè han matat la Mesa per la sostenibilitat ambiental, en el moment en què han pres i han modificat 50 lleis, quantes d'aquestes han estat debatudes i acordades en el Pacte per la sostenibilitat? Cap de les 50 lleis, cap. Açò sí, ara ha vingut i ens diu: ho hem parlat amb els consells insulars i ho hem pactat amb... D'acord, i amb la societat, com ens van explicar que farien? Sí, també ens han tornat enganar, Sr. Costa, també ens han tornat enganar.

I ens preocupa i ens preocupen més coses, ens preocupa la referència que fa vostè de qüestionar tècnicament la delimitació de les àrees de risc. Ha fet açò, eh!, vostè ha qüestionat el criteri de delimitació de les àrees de risc, les actuals. Home!, amb la connivència que li he vist amb el discurs del Sr. Rodríguez, em reafirm, vostès tocaran les àrees de risc per llevar-les per fer una reducció a manco. Seguiran amb aquest criteri de la laxitud, de permetre coses que fins ara no estaven permeses. Aquest és el nou camí que ara emprendran i, si no és així, asseguri'ns-ho, perquè el que hem sentit ara, de qüestionar els criteris tècnics i d'aplaudir el discurs negacionista de VOX, evidentment, ja sabem quina és la nova porta que vostès ens obren.

I dels edificis de fora d'ordenació, sí, hi ha gent que ha construït de manera il·legal, i podem fer dues coses, hi ha dues opcions -n'hi ha més-, però n'hi ha dues: una és premiar-los, escolta, tu ho has fet de manera il·legal, dos cops a l'esquena, tens el permís, ara, en lloc de 150.000 euros açò en val 300.000, demana estesa elèctrica, fes una piscina, tens tots els drets, *premio al campeón*. En pots fer una altra: escolta, ho has fet de manera il·legal, si hi vols viure hi vius, però has de saber que no ho podràs ampliar, has de saber que no t'ho legalitzaré perquè després l'únic que fas és, sí, promocionar noves il·legalitats a llarg termini.

I vostès als ciutadans els tracten d'aquesta manera, premien l'infractor, li atorguen els mateixos drets que a aquell que ho ha fet bé. I nosaltres diem, no, una persona que ha actuat de manera il·legal en aquell habitatge hi pot viure, no li diem que no hi pugui viure, no,...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., no... -perdona, si és de manera il·legal ho podríem discutir-, és que si vostès, si qualcú ocupa de manera il·legal un habitatge, què fan? Què fan si qualcú ocupa de manera il·legal un habitatge? Què fan? Què proposen? Què no s'adonen que només fan el discurs de les grans immobiliàries i dels grans especuladors? I vostès ens diuen que escoltem la gent d'enmig del carrer! Sr. Costa, com no ens hem d'enfadar quan sentim aquests disbarats per part de qui governa en aquests moments? Com pot tenir la mirada tan esbiaixada a l'hora de plantejar aquestes propostes?

I segueix, perquè el comitè d'experts del canvi climàtic va fer un informe, que els ho va lliurar a vostès, on analitzava tot el que suposava aquest decret llei. Ni els han convocats, han canviat la Llei de canvi climàtic sense ni tan sols reunir-se amb el comitè d'experts...

LA SRA. PRESIDENTA:

Haurà d'anar acabant, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

... sense ni tan sols escoltar-los, Sr. Costa.

I, per tant, sí, estam preocupats. No ens agrada gens ni compartim aquesta dèria, perquè el que fa ara vostè amb les seves decisions -i ja acab- és hipotecar futur d'aquesta comunitat autònoma, malmetre territori, i afavorir que la gent de fora amb molts de doblers pugui seguir aquí, campant com vulgui, en detriment dels qui hi hem estat sempre.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Parlamentari VOX té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ.

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Tengo que reconocer mi admiración, absolutamente sin ningún tipo de límite, sobre el manejo del lenguaje de la izquierda, porque son auténticos genios, son ustedes excepcionales. O sea, si nosotros hablamos de inmigración ilegal, resulta que nos dicen que las personas no son ilegales, que en todo caso deberíamos hablar de inmigrantes irregulares, pero resulta que las construcciones y quienes viven en ella sí son ilegales. Allí sí, aquí no hablamos de irregularidades administrativas, aquí hablamos de ilegalidad. Insisto, son ustedes los magos del lenguaje.

Luego también he oído decir que se otorgarán derechos irreversibles. Afortunadamente, desde la Revolución Francesa los ciudadanos hemos ido adquiriendo derechos irreversibles, gracias a Dios de que estos derechos son cada vez más irreversibles.

Luego les oigo hablar de amnistía, como bien ha dicho el vicepresidente, o sea, como si fuera algo catastrófico, cuando en este país vamos a amnistiar a quien se ha alzado en contra del Estado.

Evidentemente, es una obligación de la administración intentar minimizar los riesgos, pero gobernar también implica asumir riesgos, porque si no en la oposición sería muy cómodo criticando todo lo que hacen los demás.

La Comisión Intergubernamental de Océanos advirtió el año 2022 de la real posibilidad de que haya un tsunami en las Islas en los próximos 50 años. ¿Qué hacemos, desmontamos todas las edificaciones que están en la costa, porque existe esa posibilidad de que haya un tsunami? También tenemos riesgo de terremotos. ¿Vamos a cambiar toda la normativa urbanística y de construcción para que nuestras edificaciones tengan que cumplir, por ejemplo, los mismos estándares de Japón?

El riesgo cero no existe. Les voy a contar una anécdota, si me permiten, porque no es muy conocida: en la época de Felipe

II, el Consejo de Estado se planteó muy seriamente, ante la imposibilidad que tenía entonces la Corona de defender las Baleares frente a los ataques de los piratas sarracenos, evacuar por completo toda la población de Baleares y trasladarla a la península y abandonar las Baleares porque sentían la imposibilidad de esa defensa. Afortunadamente, al final se desestimó y, gracias a la batalla de Lepanto, se alejó el peligro sarraceno de nuestras costas.

Evidentemente, el riesgo cero no existe. Y si queremos un riesgo cero de inundación, un riesgo cero de terremotos, un riesgo cero de tsunamis, un riesgo cero absolutamente de todo, no sé, a lo mejor nos tendremos que ir a vivir todos a Soria, pero no estamos hablando de esto, estamos hablando de realidades.

Evidentemente, se tiene que incrementar el gasto en obras públicas. El otro día mi compañera Idoia destacaba que, desde la época de Matas, se invierte muy poco en obra pública, hay muy pocas inversiones en obra pública. ¿Por qué? Muchas veces, yo lo entiendo, porque hay obras públicas que se alargan muchísimo en el tiempo y muchas veces un gobierno no quiere iniciar una obra que tal vez corte la cinta de inauguración un gobierno de otro color. Pero hemos de empezar a actuar también con un poco de altura de miras. El desvío del cauce del Turia, que ha evitado posiblemente cientos si no miles de muertes, se empezó a idear después de la riada del 57, pero se inauguró en el 72, después de varios años de obras.

El Parc Bit, también hemos hablado del Parc Bit, el Parc Bit está hecho al lado de un torrente que, a lo mejor, si hubiera una pluviosidad de 500 litros por metro cuadrado, se desbordaría. No podemos matar mosquitos a cañonazos, por cierto, el mosquito es el animal que más muertes causa en el mundo, por encima de cualquier otro.

Hemos de ser conscientes de en qué territorio vivimos, de que evidentemente nuestro territorio está lleno de torrentes, de ramblas, de bornes, de cauces irregulares, y lo que hemos de hacer es minimizar los riesgos. Pero ir a la prohibición absoluta en cualquier zona de riesgo significaría que no se puede construir en ninguna parte prácticamente de la isla. Y, ¿cómo arreglamos el problema de la vivienda? Sobre todo cuando ustedes no quieren hacer rascacielos de cien pisos. ¿Cómo lo hacemos?

Viven ustedes en un mundo de absoluta irrealidad, y nosotros insistimos, y no dejaremos de insistir al Gobierno, aprueben ustedes la ley tal y como está. Tienen ustedes los votos para hacerlo, y dejen de extender ustedes la mano, porque cada vez que extienden ustedes la mano para intentar que la oposición les ayude, lo único que al final van a conseguir es que les roben el reloj.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Ramon, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, presidenta. Li contestaré, no crec que..., vull dir, som nosaltres que li fem preguntes, però crec que sí li puc contestar. Crec, vicepresident, que estam en moltes coses a les antípodes i mostra d'això, també, és, bé, ho hem manifestat des que es va aprovar el decret llei, tot i així -i la Sra. Pocoví ho podrà corroborar- hem fet nombroses esmenes, és ver que la gran majoria són de supressió, perquè són de supressió aquelles que consideram i que hem denunciat i que he explicat -que no fa falta tornar-ho explicar-, però sí que n'hem fetes per intentar agilitar administrativament, perquè creiem que és important.

I posaré un parell d'exemples, n'hem fetes a Serveis Socials, també per agilitar que no hi hagi bretxa digital i que tota la ciutadania pugui arribar a l'administració; acreditació de les entitats del tercer sector que puguin també agilitar la seva tramitació.

Molts de tràmits, però un que també, concretament, i és important i crec que, tenint en compte que l'habitatge és un tema recurrent i que tots hi volem posar solució, amb unes o altres, hem fet una esmena en què es proposa que, en lloc de convocar-se cada any les subvencions de lloguer, hi hagi una prestació que no pagui IRPF que la gent pugui tenir-la mentre espera una habitatge públic. Bé, aquesta també és una esmena que hem fet per agilitar tràmits administratius. Evidentment, és clar, nosaltres hem fet propostes, però a vosaltres tampoc, vull dir, quan ens dieu: n'heu fetes? Sí, és clar, però tampoc no són del vostre grat perquè vosaltres pensau que l'agilitació o la simplificació de tràmits..., bé, nosaltres ja ho hem manifestat, us pensau que és, o la nostra percepció és que eliminau traves a què es pugui construir, legalitzar, etc.

I nosaltres, quan fem aquestes esmenes, tant de supressió, com aquelles que consideram que sí que agiliten l'administració, és perquè... nosaltres no creiem que cada 14.000 metres hagin de ser un solar ni que puguem seguir creixent infinitament, perquè és que som un territori finit. I, al final, és el que volem argumentar, amb totes les qüestions que posam en dubte, que aquest decret o aquesta proposició de llei sigui a una vertadera simplificació administrativa, perquè, a més, creiem que el territori s'ha de protegir i hem de retornar al sòl rústic els usos que els són propis i no que es pugui destinar als usos turístics, als residencials i, a més, amb els usos complementàries que veurem fins on arribarem.

També creiem que s'han de cercar fórmules per renaturalitzar la costa en lloc de construir sense límits, sí que ho creiem, i el Sr. Rodríguez deia que... no, nosaltres ho creiem perquè sí, perquè creiem que... jo crec que vostès són els únics que no creuen en el canvi climàtic, perquè fins i tot des del Partit Popular, vull dir, en són conscients i en això crec que tenen el problema que, bé, els seus socis van en contra del canvi climàtic, i totes aquestes alertes que tenim no les tenen en consideració. Però, vaja, nosaltres seguirem fent aquestes propostes, perquè creiem en com d'imprescindible que és no construir a zones de risc, incloent tots els riscos que se'n deriven, ja sigui per inundació, per incendi, per esclavissament o qualsevol que suposi un risc per a les persones que hi viuen.

I jo, només per acabar, el Sr. Rodríguez, abans deia: tota Mallorca és de risc. Sí, evidentment, i jo crec que ho incentivam si aquest risc és seguir construir en rústic, si seguim permetent que es construeixi a zones de risc, si seguim eliminant qualsevol classe de regulació i garantia de la normativa per afavorir ja sigui l'especulació, la massificació o la privatització, i el risc de convertir l'illa en un solar i, al capdavall, és el risc que ens suposa aquest projecte de llei per a les persones que vivim a l'illa de Mallorca.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Ramon. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Gómez, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Sr. Costa, m'espera, se li nota a la cara, sí que se li nota, se li nota a la cara, i jo no el decebré...

(Algunes rialles i remor de veus)

... no el decebré. Miri, miri, perquè, a més, ens podem divertir mentre... vull dir, al final resulta divertida la confrontació.

Vostè ha posat un exemple claríssim que identifica on es troba vostè i on som jo, que, per cert, mai no he estat del Partit Comunista, però, segurament, som orgullosament marxista, segurament; però, com que no m'agrada posar etiquetes als altres, no me les posa a mi, però segurament som marxista, segurament, però, ja li dic, això de les etiquetes..., sap per què no m'agraden les etiquetes? Perquè, miri, també estic apuntada a *newsletters* de dretes i d'economia liberal i m'encanta llegir-ho. Miri, si m'agraden poc les etiquetes! Perquè cada vegada que jo em pos al dia amb tota la premsa de dretes i neoliberal, puc d'alguna manera comparar, i segurament, per un biaix de confirmació que tots tenim, no només jo, doncs miri, doncs vaig fent, convençudament, el que li dic aquí.

I ara vaig a l'exemple, miri, què ha dit, Sr. Costa: és clar que farem habitatges en el Parc Bit, perquè, és clar, no permetrem que hagin de pagar els preus que s'han de pagar.

I aquesta és la diferència, a vostè només el preocupa el preu dels lloguers de la gent del Parc Bit, que és gent... -sí, Sr. Costa, miri, jo l'he entès així-, vostè està preocupat pels preus del lloguer de la gent que fa feina en el Parc Bit, d'acord? I a mi també em preocupen, no pensi vostè que no em preocupen els preus dels lloguers de la gent que faci feina al Parc Bit, perquè, a més, estic molt a favor de la recerca, molt a favor, Sr. Costa, que, la via de tota aquesta innovació que tant necessitam, puguem fer un bot i deixar enrere el monocultiu turístic. És a dir aquí pot petar el pressupost que jo li donaré suport, el peti en innovació i recerca, el peti, i a la Universitat també, que jo li donaré suport!

Però vostè m'ho posa molt difícil que li doni suport, perquè, com que fan tot un *revolutum*, i ho fan aposta, jo no li puc votar a favor fins i tot quan algunes coses les puc compartir, perquè

ho fan amb tota la intenció. L'òmnibus, que jo ho vaig dir el dia de la roda de premsa, bé, el dia que ho va presentar, i en roda de premsa ho he dit, vostès ens van obligar el primer dia, Sr. Costa, a va votar en contra de la gratuïtat del segon any del 0-3 a les escoletes, i ens hi van obligar, perquè van posar aquella mesura enmig d'altres històries que no compartíem.

I açò és una tècnica legislativa que vostès empren, perversament i esbiaixadament. Què és legítim que ho facin? Sí, però, bé, també és obligació meua fer-ho veure i llevar-los la careta, més que res perquè la ciutadania ho sàpiga, perquè vostès ho fan per a immediatament dir que l'esquerra ha votat en contra de la gratuïtat d'un any més de 0-3.

I, és clar, aquesta diferència entre vostè i jo és de classe, a vostè el preocupa el que pagaran de lloguer la gent de la classe benestant i a mi em preocupen els lloguers de tothom, de tothom, fins i tot d'aquells que no en poden pagar cap i es troben, com bé vostè sap, a barraques, a campaments il·legals, acampats, que jo els veig quan prenc l'autobús per anar a Menorca, sap que tenim tendes de campanya als jardins? Ho sap? Doncs, miri, em preocupa el mateix els senyors del Parc Bit, o les senyores, i tota aquesta gent que es troba acampada i munta barraques.

Miri, ahir vaig anar a veure la pel·lícula *El 47*, i la veritat és que quan la vaig veure, me'n vaig recordar de Can Roja, miri vostè de què serveix tenir una comunitat tan rica si tornam al barraquisme, Sr. Costa; perquè vostè, que és el conseller d'Economia, hauria de tenir molt clar, i no ho hauria de negar, que com més rica és aquesta societat balear és més desigual, perquè la riquesa s'acumula als que ja eren rics. I és per açò que jo som orgullosament marxista, no comunista, Sr. Costa.

I, miri, respecte de les entitats col·laboradores, perquè no digui que no em pos a tir, és clar que hi estic en contra, home!, i tant!, jo crec que hi ha temes que es troben dins l'àmbit de les potestats administratives, Sr. Costa, i vostès han fet açò com una externalització, doncs com d'altres més que també fan amb la concertació de les places d'escola, amb els hospitals...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Gómez, hauria d'acabar.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Doncs ja he acabat, i bé, que m'he divertit molt, Sr. Costa, que esper que vostè també s'hagi divertit.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gómez. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Pocoví, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, presidenta. Considera el nostre grup, entenem perfectament que, després de 8 anys d'imposicions i paràlisi dels governs d'esquerres, ara sorprengui als grups de l'oposició la proposta d'aquest decret, que no és més que donar eines als

consells, als ajuntaments, als ciutadans mateixos, per solucionar els seus vertaders problemes.

Ens ha sorprès que el Sr. Pons ens hagi criticat al Govern per actuar a cop de decret llei, quan en els seus 8 anys de govern aprovaren 50 decrets llei i just 7 es varen tramitar com a projecte de llei, és a dir, 43 varen quedar simplement tramitats com a decret llei.

Igualment ens resulta estrany que ara es preocupin per les construccions en sòl rústic, quan al seu govern n'autoritzaren més de 3.000, i ens demanam quantes d'aquestes n'hi havia en sòls inundables. A més, he de comentar que no ens sorprèn que realment siguin a l'oposició quan ni tan sols són capaços d'escoltar els seus mateixos batles.

Per descomptat, conseller, no podem estar més d'acord amb la predisposició d'aquest govern d'arribar a acords amb tots els grups parlamentaris.

La Sra. Ramon ha fet referència a la tramitació..., que s'han presentat 700 esmenes, ha exagerat un poc perquè just són 577...

(Remor de veus i algunes rialles)

..., però sí que és cert que d'aquestes 577 n'hi ha quasi més de la meitat que són de supressió, i comprendrà que no siguin acceptades aquestes perquè realment no és el que varen votar, el que varen elegir els ciutadans. I sí, totes les esmenes, evidentment i com no pot ser d'altra manera, estan ben valorades, ben estudiades i, a més, pens que si es tramita un decret llei com a projecte de llei és perquè realment tots els grups parlamentaris hi puguin fer les seves aportacions mitjançant esmenes i per enriquir. Per tant, presentar esmenes crec que va encaminat a millorar el text definitiu.

A la Sra. Gómez, també em demanaria jo, què pensa dels ocupes que estan instal·lats dins construccions, dins habitatges fora d'ordenació?

Per acabar, simplement, conseller, animar-lo a vostè a seguir fent feina en aquesta línia de simplificació, a seguir fent feina per acostar l'administració al servei dels ciutadans i a seguir fent feina amb el compliment del programa electoral del Partit Popular, que és el que varen triar la majoria dels ciutadans d'aquesta terra, i és a qui ens devem.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Pocoví. Ara, per a la contrarèplica, té la paraula el Sr. Conseller. Sr. Costa.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, presidenta. Bé, intentaré ser breu perquè crec que a la rèplica, en essència, s'han tocat bàsicament els mateixos temes o les mateixes qüestions que a la intervenció inicial.

Jo reiter, és a dir, jo entenc que el procediment extraordinari de legalització és una qüestió que pugui despertar reticències des dels grups de l'oposició, però, al mateix temps, també vull reiterar que interpretam que no hem enganyat ningú, Sr. Pons, no hem enganyat ningú perquè vàrem dir que ho fariem. I així com, bé, en el passat, doncs, per ventura hi havia governs que el seu programa de govern pensaven que era paper mullat i no feia falta complir-lo, aquest govern pensa que el programa de govern està pensat per complir-lo, exactament el contrari, està pensat per complir-lo. Perquè els programes de govern són el full de ruta que els ciutadans poden valorar d'un govern. Per tant, crec, humilment, que complir la paraula donada és una obligació dels governs i, per tant, si en el programa de govern figurava una mesura, com la legalització extraordinària d'edificacions en rústic, doncs, aquest govern el que fa és complir la paraula donada i no enganya ningú.

Per altra banda, miri, les delimitacions de les APR, les àrees de prevenció de risc, vostè, Sr. Pons i Sra. Ramon, i fins i tot - fins i tot no- Sra. Gómez, saben perfectament que les APR són, entre cometes, preventives, però que no responen exclusivament a criteris tècnics. De fet, li posaré un exemple: jo mirava l'altre dia un mapa d'inundables d'Inca, l'APR d'Inca té zones que no són APR i són inundables -zones que són APR i no són inundables- i el contrari. És a dir, les APR -per això he dit abans que són la brotxa grossa del mapa- la finor la determinaran, com no pot ser d'altra forma, els criteris tècnics, els enginyers de camins, que són els responsables d'aquesta qüestió, elaboraran els estudis, que ja estan encarregats, i amb criteris tècnics es definiran a aquestes illes les zones inundables, tal com estableix el Pla hidrològic que varen aprovar vostès el mes de gener del 2023.

En conseqüència, en el futur, com no pot ser d'altra forma, les APR seran substituïdes per la definició de les zones inundables de criteris tècnics fets per enginyers, com no pot ser d'altra forma.

Per altra banda, he de reconèixer que amb el tema de la determinació o el tema de la legalització i de les famílies que viuen a edificacions fora d'ordenació, he de dir que no m'ho esperava. O sigui, no me l'esperava aquesta, o sigui que -si ho he entès bé, eh, si no corregeixi'm- si pràcticament qui viu a un habitatge il·legal és assimilable a un ocupa, és que hem perdut els papers...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -no, no ho he entès... bé, tanta sort que no ho he entès bé-, perquè, pràcticament, pràcticament han dit que si hi viuen -això ho ha dit, literalment- si hi viuen unes persones..., les famílies que viuen a un habitatge il·legal, bé, a veure, se'ls deixa viure, però escolti, pràcticament... ja veurem. Home, per favor, per favor!, són habitatges; han fet una il·legalitat? Sí. Ha prescrit la infracció urbanística i no té l'administració cap dret ni un a tocar-los ni una teula, ni una teula. És la seguretat jurídica el que empara aquestes famílies, només faltaria, només faltaria!

(Remor de veus)

Per altra banda, vull reconèixer la coherència de discurs i la posició ideològica de la Sra. Ramon, ha defensat la posició

ideològica perfectament, no la compartim, evidentment, ens trobam a una gran distància ideològica, però ha defensat la posició de MÉS per Mallorca i és totalment respectable. I també vull respectar totalment l'esperit ideològic o la ideologia marxista de la Sra. Gómez, vull dir, la respect total i absolutament i té vostè, només faltaria, tot el dret a venir a aquest parlament i a expressar la seva ideologia, la que tenguí, en aquest cas la marxista.

Finalment, sí que m'agradaria posar en evidència una cosa, vegem, nosaltres pensam que per atreure talent no és una qüestió només d'assignar pressupost, sinó d'assignar-lo adequadament. I nosaltres creiem que si per atreure talent s'ha d'intentar -segons se'ns trasllada- que hi hagi habitatges disponibles a preu més raonable, doncs, que una política d'atracció de talent ha de ser que hi hagi habitatges de lloguer a preu taxat en el Parc Bit.

Poden discrepar totalment, poden tatxar-nos d'especuladors pràcticament, però nosaltres el plantejament que tenim és aquest, creiem que si hi ha habitatges de lloguer a preu taxat en el Parc Bit podrem atreure, amb majors facilitats, talent a aquestes illes, i crec que talent ens en fa falta. I això no exclou en absolut que hi hagi d'haver una política d'habitatge, tant de lloguer com de compra, per facilitar l'accés a un habitatge als ciutadans de les Illes Balears de qualsevol tipus de renda. Una cosa no exclou l'altra.

Altra qüestió és, Sra. Gómez, i ho reconec, que no compartim la forma d'aconseguir l'objectiu. Vostès pensen que la forma de d'aconseguir (...) és expropiar, és intervenir, és fixar preus màxims..., i nosaltres pensam que això és una política totalment errònia, totalment fracassada i equivocada i que les polítiques que cal emprendre són les polítiques d'incentivació de l'oferta, per augmentar l'oferta d'habitatges, tant de lloguer com de compra, al mercat.

A partir d'aquí, total respecte per la seva posició, però entenguí que nosaltres en tenim una altra. Res més que això.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Una vegada acabat el debat, volem agrair la presència del vicepresident i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, Sr. Antoni Costa i Costa, i dels seus i les seves acompanyants.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS